अयुजोऽभ्वयुजश्चेव तुर्यावप्यप्रमावपि । तस्योपपाद्पाक्पत्यगरेषु च यथाक्रमम् ॥ ४९॥ स्यात्पादार्धचतुष्कं तु नाभौ तस्याद्यमक्षरम्। पञ्चमारावधि नयेन्नेमौ शेषे पदद्वयी ॥ ५० ॥ त्त्रीये तुर्यपादान्ते प्रथमौ सहशानुभौ। वर्णौ पादत्रयस्यापि दशमः सहशो यदि ॥ ५१ ॥ प्रथमे चरमे तस्य पड्डवर्णाः पश्चिमे यदि। अवन्ति द्यन्तरं तर्हि वृहचक्रमुदाहृतम्॥ ५२॥ संमुखारद्वये पादमेकैकं क्रमशो लिखेत्। नाभौ तु वर्ण दशमं नेमौ तुर्यपदं नयेत् ॥ ५३ ॥ श्लोकस्याद्यन्तद्शमाः समा आद्यन्तिमा युजोः। आदौ वर्णः समौ तुर्यपञ्चमावाद्यतुर्ययोः॥ ५४॥ द्वितीयप्रातिलोम्येन तृतीयं जायते यदि। पदं विद्ध्यात्पञ्चस्य दण्डश्चकात्नकं कृतेः॥ ५५॥ द्वितीयौ प्राग्दले तुल्यौ सप्तमौ च तथापरौ। सदशानुत्तरदलौ द्वितीयाभ्यामथार्घयोः॥ ५६॥ द्वितीयषष्ठाः सदृशाश्चतुर्थपञ्चमावपि। आद्यन्तपादयोस्तुस्यौ परार्धसप्तमावपि ॥ ५७ ॥ समा तुर्य पञ्चमं तु क्रमेण विनियोजयेत्। तुर्यौ योज्यौ तु तद्वच दलान्ताः ऋमपादयोः॥ ५८॥ अर्धयोरन्तिमाद्यौ तु मुरजे सदद्यावुभौ। पादार्घपतितो वर्णः प्रातिलोम्यानुलोमतः॥ ५९॥ अन्तिमं परिबधीयाद्यावत्तुर्यमिहादिमत्। पादातुर्याचदेवाद्यं नवमात्षोडशाद्यि ॥ ६० ॥ अक्षरात्पुटके मध्ये मध्येऽक्षरचतुष्टयम्। कृत्वा कुर्याद्यथैतस्य मुरजाकारता भवेत्॥ ६१॥ द्वितीयं चक्रशार्दूलिकोडितकसंपदम्। गोमृत्रिका सर्ववृत्तैरन्ये बन्धास्त्वनुष्टुभा॥ ६२॥ नामधेयं यदि न चेदमीषु कविकाव्ययोः। सिञ्चधेयानि तुष्यन्ति नासित्रः खिद्यते तथा॥ ६३॥ बाणबाणासन्वयोमखङ्गमुद्ररशक्तयः। द्विचतुर्थत्रिराङ्गाटा दम्मोलिमुसलाङ्करााः॥ ६४॥ पदं रथस्य नागस्य पुष्करिण्यसिपुत्रिका। एते बन्धास्तथा चान्य एवं क्षेयाः खयं बुधैः ॥ ६५ ॥ इलादिमहापुराणे आप्नेये शब्दालंकारनिरूपणं नाम त्रिच-चत्वारिंशद्यिकत्रिशततमोऽध्यायः॥ ३४३॥